

[Grethe Lyngs]

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det efter ministerens opfattelse er blevet en principiel sag.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det synes jeg ikke den er blevet endnu. Jeg har bemærket, at spørgeren henstiller, at man overvejer en lovændring, men jeg synes ikke, sagen kan bære en lovændring; det kræver, at der opstår lignende problemer andre steder. Jeg synes derimod, sagen kræver en meget grundig omtanke hos de parter, som fører denne strid, og længere vil jeg ikke gå i dette øjeblik.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 26

5) Til *undervisningsministeren* af:

Nørgaard Sørensen (S):

»Med hvilken begrundelse foreslår ministeren at lade støtten til de socialt svageste elever på EFG-basisåret bortfalde fra og med den 1. august 1984?«

Skriftlig begrundelse

Den socialdemokratiske regering fik i 1978 et aktstykke igennem finansudvalget, hvori der blev afsat et fast beløb til de socialt og økonomisk hårdest belastede elever på EFG-basisåret.

Der er i indeværende finansår afsat 49,6 mill. kr. til dette formål. Midlerne fordeles til EFG-skolerne efter rangskriterier, således at også de økonomisk svageste familier har mulighed for at give de unge en fagligt kvalificeret uddannelse. I det foreliggende finanslovsforslag er denne konto under erhvervsuddannelserne nedsat til 33,3 mill. kr. frem til den 1. august 1984, hvorefter den bortfalder.

Der vil være tale om en kraftig forringelse af de dårligst stillede vilkår, ligesom forslaget klart er i strid med regeringens erklærede målsætning: at skabe flere arbejdspladser, navnlig inden for de faglige uddannelser.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan oplyse, at den maksimale støtte, skolerne har kunnet give en elev, har været 4.000 kr. svarende til 400 kr. om måneden i basisåret. Med bortfaldet af denne specielle støtteordning er der ikke tale om, at disse

elever nu stilles specielt dårligt. Der er derimod tale om, at de ligestilles med andre elevgrupper på samme klassetrin, som ligeledes må klare sig med ungdomsydelse eller Statens Uddannelsesstøtte.

For elever under 16 år er der som bekendt børnetilskud. For elever fra 16 til 18 år er der mulighed for at søge ungdomsydelse, som jo er trangsbestemt, og elever, som er over 18 år, kan søge om Statens Uddannelsesstøtte, som for udeboende er 22.200 kr. og for hjemmeboende 13.500 kr., og det drejer sig om stipendier.

Jeg skal gerne indrømme, at det ikke er den slags besparelser, man er glad for at skulle foreslå som minister, men man må se i øjnene, hvad alternativerne er. Regeringen får jo ofte bebrejdelser for, at vi, når vi sparer, nedlægger job og derved øger arbejdsløsheden, hvorved besparelsen i virkeligheden ikke bliver så stor alligevel. Vi bliver også bebrejdet, hvis vi på anden måde sparer, f.eks. hvis vi sparer ved at nedlægge uddannelsespladser, og hvis vi lader være med at oprette tilstrækkelig mange uddannelsespladser, er det jo også galt. Det er årsagen til, at regeringen i den første sparerunde har været nødt til først og fremmest at finde besparelser på de punkter, hvor det kan ske, uden at man øger ungdomsarbejdsløsheden, uden at der bliver færre pladser, uden at der bliver færre job i den offentlige sektor. Derfor er emner som dette kommet frem, hvor beklageligt det end kan være.

Nørgaard Sørensen (S):

Jeg vil gerne sige til ministeren, at jeg da er glad for, at han ikke er glad for det, men vil samtidig gøre opmærksom på, at de økonomiske barrierer gennem alle de undersøgelser, vi har set, er de væsentlige barrierer, når det drejer sig om uddannelses- og erhvervsvalg. Undervisningsministeren siger, at det er et valg mellem at få nogle flere uddannelsespladser og at give denne støtte, men det er jo et valg, regeringen selv træffer og selv har truffet. Det, der vel kan ske – og det vil jeg gerne have undervisningsministerens bekræftelse på – er, at man derved gør de unge arbejdsløse til en endnu svagere gruppe, for det kan vel ikke være sådan, at ministeren mener, at det, at man tager denne støtte væk fra EFG-basisåret, overhovedet ikke